Dosarul nr. 2i-528-18/20

INSTANȚA DE INSOLVABILITATE

H O T Ă R Â R E
În numele legii

12 martie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Central
În componenţa:
Președintele ședinţei, judecătorul **Ceban Alexandru**
Grefier Costachi Anastasia

examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Vilexin Grup” în procedura falimentului simplificat, ***** către SRL „Dromas Cons”, cu participarea intervenientului accesoriu „Albud Farm” SRL privind anularea contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. ***** din *****încheiat între SRL „Vilexin Grup”, SRL Albud Farm” și SRL „Dromas Cons” cu aducerea părților la poziția inițială.

a constatat:

1. La data de 13 octombrie 2021, lichidatorul SRL „Vilexin Grup” în procedura falimentului simplificat, ***** a depus cerere de chemare în judecată privind anularea contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. ***** din *****încheiat între SRL „Vilexin Grup”, SRL „Albud Farm” și SRL „Dromas Cons”, cu aducerea părților la poziția inițială.
2. La 15 octombrie 2021, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Mariana Fondos-Frațman.
3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 01 noiembrie 2022, s-a respins excepția de tardivitate invocată de către SRL „Dromas Cons” și, totodată, s-a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.
4. Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2023, a fost admis apelul declarat de lichidatorul SRL „Vilexin Grup”, s-a casat hotărârea din 01 noiembrie 2022 și cauza a fost restituită spre rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Central, în alt complet de judecată.
5. La 20 aprilie 2023, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Ceban Alexandru.
6. În cadrul rejudecării cauzei, excepția de tardivitate invocată de SRL „Dromas Cons” a fost examinată distinct în ședința din 29 ianuarie 2025 și respinsă respinsă prin încheiere protocolară motivată. Instanța a reținut atunci, iar în prezenta hotărâre dezvoltă suplimentar, că termenul de 6 luni prevăzut de *„art. 104 alin. (2)”* și *„art. 105 alin. (2) din Legea insolvabilității”* nu începe să curgă de la simpla desemnare a administratorului provizoriu ori a lichidatorului, ci de la data la care acesta a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității. În speță, după admiterea spre examinare a cererii introductive și ulterior după deschiderea procedurii simplificate a falimentului, evidența contabilă a debitorului nu a fost transmisă lichidatorului, iar acesta a fost nevoit să o restabilească, în perioada martie 2021 – septembrie 2021, în baza registrelor de vânzare-cumpărare și a extraselor bancare. Abia după identificarea debitorilor SRL „Vilexin Grup” și expedierea către SRL „Dromas Cons” a somației de înființare a popririi din 17 septembrie 2021, răspunsul acestei societăți din 30 septembrie 2021, recepționat de lichidator la 07 octombrie 2021, a relevat existența contractului de cesiune nr. ***** și a actelor invocate în susținerea lui. Cererea de chemare

în judecată a fost depusă la 13 octombrie 2021, deci la numai 6 zile de la data la care lichidatorul a luat cunoștință de temeiul anulabilității, fiind respectat atât termenul subiectiv de 6 luni, cât și termenul maxim de 12 luni prevăzut de lege.

7. În ședința de judecată în care cauza a fost examinată în fond s-au prezentat lichidatorul SRL „Vilexin Grup", ***** precum și reprezentanta SRL „Dromas Cons", Vasilevici Lilia, în baza procurii nr. 1 din 02 ianuarie 2025. Intervenientul accesoriu „Albud Farm" SRL nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.

Argumentele participanților la proces

8. În esență, prin cererea de chemare în judecată depusă la 13 octombrie 2021, lichidatorul SRL „Vilexin Grup" în procedura falimentului simplificat, ***** a solicitat anularea contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. ***** din *****, încheiat între SRL „Vilexin Grup", SRL „Albud Farm" și SRL „Dromas Cons", cu aducerea părților la poziția inițială, precum și încasarea taxei de stat de la pârâtă, solicitând totodată amânarea plății taxei de stat până la finalizarea examinării cauzei.

9. Reclamantul a arătat că, potrivit contractului contestat, la data de 16 octombrie 2019 SRL „Vilexin Grup" ar fi achitat datoria deținută de SRL „Albud Farm" față de SRL „Dromas Cons" în sumă de 424 335 lei, însă această construcție juridică este una aparentă și prejudiciabilă creditorilor SRL „Vilexin Grup".

10. În susținerea acestei teze, reclamantul a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 19 noiembrie 2018, pronunțată în dosarul nr. 2i-1398/2018, s-a dispus intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Albud Farm" și s-a ridicat dreptul lui ***** de a administra această societate. Cu toate acestea, la 16 octombrie 2019, același ***** a semnat contractul contestat din numele SRL „Albud Farm", în calitate de administrator.

11. Reclamantul a mai susținut că același ***** a semnat și ștampilat contractul atât din numele SRL „Vilexin Grup", cât și din numele SRL „Albud Farm", iar actul astfel perfectat avea menirea de a crea o aparență juridică pentru creditorii urmăritori ai SRL „Vilexin Grup", cu scopul de a împiedica achitarea sumelor datorate acestora.

12. Reclamantul a susținut că actul contestat este lovit de nulitate absolută, ca fiind unul simulat, și de nulitate relativă, ca fiind afectat de dol. Totodată, a arătat că SRL „Dromas Cons", validându-și creanța în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Albud Farm", cunoștea că lui ***** îi fusese ridicat dreptul de administrare a acestei societăți. În același timp, reclamantul a invocat că, la momentul încheierii contractului de cesiune, atât SRL „Albud Farm", cât și SRL „Dromas Cons" erau debitori ai SRL „Vilexin Grup", iar actul de control al Serviciului Fiscal de Stat din 14 mai 2021 ar confirma că SRL „Albud Farm" datora întreprinderii SRL „Vilexin Grup" suma de 1 792 202 lei.

13. În esență, prin referința depusă la dosar, SRL „Dromas Cons" a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată și tardivă. Pârâta a susținut că între aceasta și SRL „Albud Farm" exista o datorie reală, născută din contractul de vânzare-cumpărare nr. 4VP din 30 martie 2017, prin care SRL „Albud Farm" a preluat asfalt, acumulând o datorie restanță în sumă de 924 534,86 lei, creanță care a fost validată prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 29 iulie 2019 în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Albud Farm".

14. Totodată, pârâta a arătat că între SRL „Dromas Cons" și SRL „Vilexin Grup" a fost încheiat la 13 septembrie 2019 un contract de vânzare-cumpărare privind un excavator Liebherr, în executarea căruia bunul a fost transmis cumpărătorului prin act de primire-predare. În continuare, la 16 octombrie 2019, cele trei societăți s-ar fi înțeles asupra stingerii reciproce a obligațiilor existente prin contractul de cesiune contestat, în baza căruia SRL „Albud Farm" a

pierdut, iar SRL „Dromas Cons” a dobândit dreptul de creanță față de SRL „Vilexin Grup” în mărime de 424 335 lei.

15. Potrivit poziției pârâtei, contractul contestat a produs efecte juridice reale, și anume micșorarea datoriei SRL „Albud Farm” față de SRL „Dromas Cons”, stingerea datoriei SRL „Dromas Cons” față de SRL „Vilexin Grup” și înmatricularea excavatorului după posesorul SRL „Dromas Cons” în Registrul de Stat al transporturilor. În susținerea acestei poziții, pârâta a anexat referinței actul de primire-predare din 13 septembrie 2019, certificatul tehnic de înmatriculare, fișa contului 521.1, un certificat contabil și procura reprezentantului său.

16. De asemenea, pârâta a susținut că acțiunea este tardivă, invocând termenul de 6 luni prevăzut de Codul civil pentru anulabilitate și dispozițiile art. 186[1] CPC referitoare la excepția de tardivitate. În această logică, a arătat că Macovețchi Alexei a fost desemnat lichidator al SRL „Vilexin Grup” prin hotărârea din 03 martie 2021, dar s-a adresat cu acțiunea abia la 13 octombrie 2021, fără a solicita repunerea în termen. Totodată, a mai susținut că rezultatul contractului contestat a fost materializat prin înregistrarea excavatorului, că ***** avea împuterniciri pentru a semna din numele SRL „Vilexin Grup”, că nicio parte nu ar fi suferit vreo vătămare prin stingerea obligațiilor reciproce și că SRL „Albud Farm”, în calitate de cedent, ar fi trebuit să figureze într-o poziție procesuală mai largă decât cea de intervenient accesoriu.

17. Intervenientul accesoriu „Albud Farm” SRL nu a depus o referință distinctă și nu a formulat apărări scrise proprii care să schimbe cadrul factual și juridic al litigiului.

Poziția părților în ședința de judecată

18. În ședința de judecată, lichidatorul SRL „Vilexin Grup”, ***** a susținut integral cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia. În esență, acesta a insistat asupra faptului că operațiunea juridică contestată reflectă un conflict de interese, a fost întocmită pe fundamentul unei creanțe inexistente și a fost construită în așa mod încât să împiedice contestarea ei eficientă. Totodată, a accentuat că actul este unul tripartit și că la dosar nu există acte aferente creanței pretins cesionate.

19. Reprezentanta pârâtei SRL „Dromas Cons”, Vasilevici Lilia, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și a menținut poziția expusă în referință. În esență, aceasta a reiterat că, potrivit legii, pentru cesiunea unei creanțe consimțământul debitorului nu este necesar, acesta urmând doar a fi notificat, și că actul contestat a produs efecte juridice reale, nefiind unul fictiv.

20. Intervenientul accesoriu „Albud Farm” SRL nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a formulat explicații orale asupra fondului cauzei.

21. În pledoarii, participanții prezenți au menținut pozițiile anterior expuse, reclamantul solicitând admiterea cererii, iar pârâta solicitând respingerea acesteia.

Cadrul legal relevant

22. Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, *„procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.”*

23. În corespundere cu art. 5 alin. (2) și alin. (5) lit. g) din Legea insolvabilității, *„instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare”*, iar printre principalele sale competențe intră *„judecarea acțiunilor introduse de administratorul insolvabilităţii/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului”*.

24. Potrivit art. 104 alin. (1) lit. a) și g) din Legea insolvabilității, după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/lichidatorul poate introduce acțiuni în vederea anulării

„oricărui act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor”, precum și a *„oricăror acte încheiate și garanții acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive”*.

25. În conformitate cu art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității, *„persoana îndreptățită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.”*

26. Conform art. 105 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, după intentarea procedurii de insolvabilitate pot fi anulate actele juridice încheiate de debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, dacă acestea sunt în dauna intereselor creditorilor, inclusiv cele încheiate cu persoanele indicate de normă, iar acțiunea se introduce *„în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.”*

27. În corespundere cu art. 106 alin. (1) din Legea insolvabilității, *„terțul dobânditor în cadrul unei tranzacții anulate conform art. 104 și 105 trebuie să restituie, în contul masei debitoare, bunul dobândit sau, în cazul în care bunul nu mai există, valoarea lui estimată la data transferului efectuat de către debitor.”*

28. Conform art. 394 din Codul civil, *„acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepţia de tardivitate conform Codului de procedură civilă.”*

29. Totodată, potrivit art. 186[1] alin. (1), (2), (3) și (5) CPC, cererile depuse peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, se examinează în fond doar după soluționarea excepției de tardivitate; excepția și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată; dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția, instanța respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs; iar dacă se dispune repunerea în termen și/sau excepția de tardivitate se respinge, instanța emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul și continuă examinarea cauzei.

30. De asemenea, în conformitate cu art. 345 alin. (1) din Codul civil, *„persoana îndreptățită are dreptul să invoce anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la art. 339, 341 și 343 în termen de 6 luni de la data cînd a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității.”*

31. Potrivit art. 823 alin. (1)-(3) din Codul civil, *„o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular unui terţ”*, că cesiunea nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă, iar cedentul este obligat *„să remită cesionarului actele aferente creanței și să-i pună la dispoziție informația necesară realizării ei.”*

32. Conform art. 826 alin. (1) din Codul civil, *„titularul unei creanţe o poate transmite unui terț fără consimțământul debitorului dacă legea nu prevede altfel.”*

33. În corespundere cu art. 827 alin. (1) din Codul civil, *„drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii.”*

34. Potrivit art. 828 alin. (2) lit. a) și b) din Codul civil, cedentul garantează *„că creanța cesionată există sau, în cazul creanței viitoare, va exista conform contractului din care rezultă”* și *„că este îndreptățit să cedeze creanța ori va fi în drept să o facă la momentul la*

care cesiunea va produce efecte.

Aprecierea instanței

35. Examinând materialele dosarului, în raport cu argumentele părților și cu cadrul legal expus separat mai sus, instanța reține că prezenta cauză urmează a fi soluționată prin prisma normelor speciale ale Legii insolvabilității, completate, în măsura necesară, de dispozițiile Codului de procedură civilă și ale Codului civil referitoare la cesiunea de creanță. Totodată, instanța are în vedere că exigența motivării hotărârii judecătorești derivă și din garanțiile dreptului la un proces echitabil, ceea ce impune examinarea efectivă a argumentelor esențiale ale părților și oferirea unui răspuns real chestiunilor decisive pentru soluționarea litigiului, fără ca aceasta să însemne obligația de a răspunde detaliat fiecărui argument secundar.

36. În contextul legal menționat mai sus, instanța notează că prin decizia instanței de apel cauza a fost restituită spre rejudecare, reținându-se expres necesitatea verificării depline a tuturor probelor și argumentelor părților, în special sub aspectul existenței creanței pretins cesionate, al calității SRL „Vilexin Grup” în raport cu actul din *****, precum și al împrejurării că același ***** a semnat contractul pentru două societăți, dintre care pentru una fără împuterniciri valabile. La rejudecarea cauzei, instanța a verificat distinct aceste aspecte și a dat apreciere tuturor obiecțiilor esențiale formulate de participanții la proces.

37. Sub aspectul excepției de tardivitate, instanța reține că aceasta a fost respinsă prin încheiere protocolară motivată în ședința din 29 ianuarie 2025. Totuși, întrucât, potrivit cadrului procedural incident, o asemenea încheiere poate fi atacată odată cu fondul cauzei, iar rejudecarea impune examinarea explicită a tuturor apărărilor esențiale, instanța consideră necesar să reitereze că din conținutul *„art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității”* și al *„art. 105 alin. (2) din aceeași lege”* rezultă că normele speciale instituie două repere temporale distincte, care trebuie respectate cumulativ: un termen subiectiv de 6 luni, calculat de la data cunoașterii efective ori prezumate a temeiului anulabilității, și un termen obiectiv maxim de 12 luni, calculat de la intentarea procedurii de insolvabilitate. Prin urmare, simpla desemnare a administratorului provizoriu ori a lichidatorului nu echivalează, prin ea însăși, cu cunoașterea tuturor actelor juridice încheiate anterior de debitor și, cu atât mai puțin, cu cunoașterea temeiului anulabilității acestora. A primi interpretarea contrară ar însemna golirea de conținut a sintagmei legale referitoare la momentul în care persoana îndreptățită *„a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității”* și transformarea nepermisă a termenului subiectiv într-unul care ar curge automat de la data numirii lichidatorului. Chiar și din perspectiva *„art. 345 din Codul civil”*, invocat de reclamant în referința la excepția de tardivitate, concluzia rămâne aceeași, întrucât și această normă raportează începutul curgerii termenului la momentul aflării sau la momentul la care trebuia să fie cunoscut temeiul anulabilității, iar în materia insolvabilității au prioritate normele speciale prevăzute de *„art. 104-105 din Legea insolvabilității”*.

38. Raportând aceste repere normative la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța constată că după admiterea spre examinare a cererii introductive și ulterior după deschiderea procedurii simplificate a falimentului, organele de conducere ale debitorului nu au transmis lichidatorului evidența contabilă a SRL „Vilexin Grup”. Din acest motiv, lichidatorul a fost nevoit să restabilească evidența contabilă a societății în perioada martie 2021 – septembrie 2021, în baza registrelor de vânzări-cumpărări și a extraselor bancare. Numai în urma acestei activități au fost identificați debitorii SRL „Vilexin Grup”, iar la 17 septembrie 2021 SRL „Dromas Cons” a fost somată cu privire la înființarea popririi. Somația a fost recepționată de aceasta la 29 septembrie 2021, iar prin răspunsul din 30 septembrie 2021, recepționat de

lichidator la 07 octombrie 2021, pârâta a anexat pentru prima dată copia contractului nr. *****, copia încheierii din 29 iulie 2019 și copia actului de verificare contabilă din 28 septembrie 2021. Anume la 07 octombrie 2021 lichidatorul a luat cunoștință nu doar de existența for*****ă a contractului contestat, ci și de împrejurările concrete din care a putut deduce temeiul anulabilității acestuia. Până la acel moment, la dosar nu există elemente care să demonstreze că actul respectiv i-ar fi fost comunicat anterior ori că lichidatorul l-ar fi putut identifica, în mod rezonabil, mai devreme, în condițiile nepredării documentației contabile de către organele de conducere ale debitorului. Cererea de chemare în judecată a fost depusă la 13 octombrie 2021, adică după numai 6 zile de la data la care lichidatorul a aflat despre existența contractului și despre temeiul anulabilității acestuia. În această ordine de idei, instanța reține că termenul subiectiv de 6 luni a fost respectat în mod evident. Deopotrivă, acțiunea a fost înaintată și în interiorul termenului obiectiv maxim de 12 luni prevăzut de Legea insolvabilității.

39. Pe fondul litigiului, instanța reține că verificarea valabilității contractului contestat trebuie să pornească chiar de la conținutul său. Astfel, din înscrisul anexat la cererea de chemare în judecată rezultă că SRL „Vilexin Grup" este indicată în contract ca *„debitor cedat"*, SRL „Albud Farm" ca *„cedent"*, iar SRL „Dromas Cons" ca *„cesionar"*. Totodată, în clauzele actului se menționează expres că datoria *„debitorului cedat"* față de *„cedent"* constituie 424 335 lei, că datoria *„cedentului"* față de *„cesionar"* este în aceeași mărime, că prin contract cesionarul dobândește dreptul de creanță față de debitorul cedat și că acest contract servește drept temei pentru efectuarea decontărilor reciproce și pentru evidența contabilă a părților. În plus, chiar contractul prevede că *„cedentul"* răspunde pentru veridicitatea actelor transmise și pentru existența creanței cesionate. Prin urmare, existența unei creanțe reale, actuale și transmisibile a SRL „Albud Farm" față de SRL „Vilexin Grup" constituie premisa indispensabilă a întregii construcții juridice apărate de pârâtă.

40. În contextul legal menționat mai sus, instanța constată că anume această premisă nu a fost dovedită. Documentele anexate de pârâtă la referință și invocate în apărare demonstrează, într-adevăr, existența a două raporturi juridice distincte: pe de o parte, creanța SRL „Dromas Cons" față de SRL „Albud Farm", validată în procedura de insolvabilitate a acesteia din urmă în sumă de 924 534,86 lei, iar pe de altă parte, raportul contractual dintre SRL „Dromas Cons" și SRL „Vilexin Grup" privind vânzarea-cumpărarea excavatorului Liebherr, confirmat prin contractul din 13 septembrie 2019, actul de primire-predare și ulterior prin înmatricularea tehnicii după posesorul SRL „Dromas Cons". Cu toate acestea, din niciunul dintre aceste înscrisuri nu rezultă temeiul nașterii, cauza juridică, cuantumul și suportul documentar al unei creanțe a SRL „Albud Farm" împotriva SRL „Vilexin Grup" în sumă de 424 335 lei.

41. Mai exact, încheierea din 29 iulie 2019 dovedește doar că SRL „Dromas Cons" deținea o creanță validată împotriva SRL „Albud Farm". Contractul de vânzare-cumpărare a excavatorului și actul de primire-predare dovedesc doar raportul dintre SRL „Dromas Cons" și SRL „Vilexin Grup". Fișa contului 521.1, nota contabilă și certificatul contabil anexate de pârâtă reflectă doar modul în care aceasta și-a consemnat unilateral operațiunea în propria evidență contabilă. Or, asemenea înscrisuri nu pot substitui actele primare apte să demonstreze existența creanței cesionate. Lipsesc din dosar contractul sau actul juridic din care ar izvori pretinsa datorie a SRL „Vilexin Grup" față de SRL „Albud Farm", documentele justificative primare ale acesteia, actele de verificare bilaterală dintre aceste două societăți ori alte probe veridice și suficiente din care să rezulte că, la 16 octombrie

2019, SRL „Albud Farm” era titulara unei creanțe certe și transmisibile asupra SRL „Vilexin Grup”.

42. În această ordine de idei, instanța reține că tocmai lipsa elucidării acestei împrejurări a fost subliniată de instanța de apel, care a constatat că aspectul referitor la existența creanței SRL „Albud Farm” față de SRL „Vilexin Grup” nu a fost verificat minuțios și nu a fost motivat corespunzător în hotărârea casată. La rejudecare, instanța a examinat din nou actele anexate de părți și constată că acestea nu răstoarnă concluzia deja reliefată de instanța de apel: pârâta dovedește două raporturi juridice distincte, însă nu dovedește veriga juridică esențială dintre SRL „Albud Farm” și SRL „Vilexin Grup”, fără de care cesiunea contestată nu poate fi primită ca valabilă.

43. Mai mult, împrejurările cauzei sporesc caracterul suspect al actului contestat. Contractul de cesiune a fost semnat atât din numele SRL „Vilexin Grup”, cât și din numele SRL „Albud Farm” de aceeași persoană, *****, iar cele două societăți figurează în contract cu aceeași adresă. Or, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 19 noiembrie 2018, pronunțată în dosarul de insolvabilitate al SRL „Albud Farm”, lui ***** îi fusese ridicat dreptul de a administra societatea respectivă. În aceste condiții, actul semnat de acesta din numele cedentului nu poate fi tratat ca expresie juridică regulată a voinței SRL „Albud Farm”.

44. Totodată, instanța reține că SRL „Dromas Cons” nu se poate prevala în mod convingător de necunoașterea acestei situații. Din chiar actele anexate rezultă că societatea și-a validat creanța împotriva SRL „Albud Farm” în cadrul procedurii de insolvabilitate a acesteia, prin încheierea din 29 iulie 2019. Așadar, pârâta cunoștea sau, cel puțin, trebuia să cunoască faptul că procedura de insolvabilitate a SRL „Albud Farm” era deja deschisă și că lui ***** îi fusese ridicat dreptul de administrare încă din 19 noiembrie 2018. Or, tocmai după această validare, la data de 16 octombrie 2019, aceeași societate a perfectat contractul contestat, acceptând ca fostul administrator lipsit de împuterniciri să semneze din numele cedentului.

45. Nu poate fi primită nici apărarea pârâtei întemeiată pe ideea că, potrivit regulilor generale, consimțământul debitorului cedat nu este necesar. Într-adevăr, regula generală prevăzută de Codul civil este în sensul că cesiunea poate opera fără consimțământul debitorului. Totuși, speța de față nu privește lipsa consimțământului debitorului cedat, ci inexistența ori, cel puțin, neprobarea creanței cesionate și neregularitatea semnării actului din numele cedentului. În plus, contractul contestat nu a fost conceput ca o simplă cesiune bilaterală, urmată de notificarea debitorului, ci ca un act tripartit, semnat inclusiv de SRL „Vilexin Grup”, prin care s-a urmărit producerea unor efecte patrimoniale imediate asupra patrimoniului acesteia.

46. În aceeași logică, susținerile pârâtei referitoare la faptul că obligațiile reciproce ar fi fost stinse efectiv, iar rezultatul economic al operațiunii s-ar confirma prin înmatricularea excavatorului, nu pot suplini lipsa dovezii privind existența creanței cesionate. Cel mult, aceste împrejurări arată că actul contestat a fost utilizat ca suport pentru anumite înregistrări contabile și pentru justificarea unor decontări reciproce. Ele nu demonstrează însă că SRL „Albud Farm” era, în mod real și la data încheierii contractului, creditoarea SRL „Vilexin Grup” cu suma de 424 335 lei.

47. Instanța nu reține nici argumentul pârâtei potrivit căruia prezența SRL „Albud Farm” în proces în calitate de intervenient accesoriu ar face imposibilă examinarea litigiului. În cauză, această societate a fost atrasă în proces, a fost citată legal și a avut posibilitatea să își expună poziția, însă nu a formulat apărări proprii. Pârâta nu a demonstrat o vătămare procesuală concretă rezultată din calificarea procesuală a intervenientului și nici nu a indicat în ce mod

această împrejurare ar răsturna fondul concluziilor privind neprobarea creanței cesionate și semnarea neregulată a actului.

48. În raport cu materialele cauzei, instanța reține și faptul că actul de control al Serviciului Fiscal de Stat din 14 mai 2021 a fost întocmit tocmai în condițiile în care lichidatorului nu i-a fost transmisă evidența contabilă a debitorului, iar controlul fiscal s-a realizat prin metode și surse indirecte. Acest act confirmă lipsa totală a evidenței contabile a SRL „Vilexin Grup" pentru perioadele controlate și imposibilitatea verificării clasice a operațiunilor. Totodată, reclamantul a invocat acest act în sensul că la data apropiată încheierii contractului contestat SRL „Albud Farm" figura ca debitor al SRL „Vilexin Grup", iar nu ca creditor al acesteia. Chiar și fără a absolutiza acest aspect, instanța constată că acest înscris în niciun caz nu confirmă existența creanței pretins cesionate; dimpotrivă, el este incompatibil cu teza unei creanțe clare și probate a SRL „Albud Farm" împotriva SRL „Vilexin Grup".

49. În contextul legal menționat mai sus, instanța apreciază că pârâta nu a dovedit fundamentul juridic real al cesiunii invocate, iar această lipsă de probă este cu atât mai gravă cu cât contractul contestat cuprinde clauza expresă prin care cedentul garantează existența creanței și veridicitatea actelor transmise. Or, atunci când însăși structura actului pune în centrul său existența unei creanțe determinate, iar partea care îl invocă nu o poate proba prin documente primare și concludente, instanța nu poate valida o asemenea operațiune doar pe baza efectelor contabile și a consecințelor economice pretins produse ulterior.

50. În aceste condiții, instanța reține că actul juridic contestat se încadrează, cel puțin, în ipoteza prevăzută de *„art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității"*, în măsura în care reprezintă un act apt să împiedice, să întârzie sau să complice posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, afectând drepturile acestora. Prin intermediul acestui contract s-a creat aparența juridică a stingerii licite a unei obligații a SRL „Dromas Cons" față de SRL „Vilexin Grup", prin valorificarea unei creanțe pretins aparținând SRL „Albud Farm", creanță care nu a fost dovedită, iar actul a fost semnat din numele cedentului de o persoană lipsită de împuterniciri. O asemenea operațiune este, prin natura sa, prejudiciabilă intereselor creditorilor masei debitoare.

51. Totodată, împrejurările cauzei, privite în ansamblu, confirmă și compatibilitatea soluției cu rațiunea *„art. 105 din Legea insolvabilității"*, în măsura în care mecanismul juridic contestat a fost influențat decisiv de aceeași persoană care a acționat pentru două societăți implicate în operațiune, ceea ce accentuează caracterul suspect al tranzacției și justifică un control judiciar riguros în logica protejării masei debitoare și a creditorilor acesteia.

52. Instanța reține că exact aceste elemente — lipsa verificării existenței creanței cedate, necesitatea aprecierii distincte a actelor anexate de pârâtă și lipsa aprecierii rolului lui ***** la semnarea contractului — au fost evidențiate de instanța de apel ca nefiind elucidate în procedura inițială. Or, în urma rejudecării, aceste aspecte au fost examinate pe deplin, iar concluzia care se impune este că pârâta nu a demonstrat existența unui fundament juridic real pentru cesiunea invocată.

53. În consecință, instanța apreciază că pretențiile reclamantului sunt întemeiate, iar contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. ***** din *****urmează a fi anulat, cu aducerea părților la poziția inițială. O asemenea soluție corespunde atât cerințelor de protejare a masei debitoare, cât și necesității de a înlătura din circuitul juridic un act a cărui premisă factuală esențială — existența creanței cesionate — nu a fost probată.

54. În privința cheltuielilor de judecată, având în vedere soluția de admitere a acțiunii, taxa de stat urmează a fi încasată de la SRL „Dromas Cons" în beneficiul statului, în cuantumul

stabilit prin dispozitivul hotărârii.

55. În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanţa de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Vilexin Grup” în procedura falimentului simplificat, ***** către SRL „Dromas Cons”, cu participarea intervenientului accesoriu „Albud Farm” SRL privind anularea contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. ***** din *****încheiat între SRL „Vilexin Grup”, SRL Albud Farm” și SRL „Dromas Cons” cu aducerea părților la poziția inițială.

Se anularea contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. ***** din *****încheiat între SRL „Vilexin Grup”, SRL Albud Farm” și SRL „Dromas Cons” cu aducerea părților la poziția inițială.

Se încasează de la SRL „Dromas Cons” (IDNO: *****) în beneficiul statului suma de **12 730,05 lei** (douăsprezece mii șapte sute treizeci lei, 05 bani) cu titlu de taxă de stat.

Hotărîrea este definitivă şi executorie din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile.

Președintele ședinței, judecător **Ceban Alexandru**